

॥ ॐ तत्सत् परमात्मान नमः ॥

श्री लक्ष्मी विजय नाटक सभा

श्री सती यमुना

30-5-19

922

नाटकनां भायनो तथा संक्षिप्त सार.

रथनार,

वल्लभदास वावळबाळ पटेल

(सोलापूर निवासी)

अहमदनगर, सती यमुना, नाटक सभा

नाट्य प्रयोगिना लेखक

प्रसिद्ध कर्तार,

शाह जगन्नाथ वाडीवाल

श्री लक्ष्मी विजय नाटक सभा सती.

शने १९२२]

[संवत् १९७८

आवृत्ति २ ल

प्रत २०००

कीमत रु. ०-४-०

કરાચી વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમમવાદ
ગુજરાતી કોમિશનર-સંગ્રહ
૬-૨૨

ઈ. સ. ૧૯૧૧ના ઈંગ્લીશ કોપી રાઈટના એક્ટ તથા ૧૮૬૭
ના બુના એક્ટ-મુજબ આ નાટક રજીસ્ટર કરાવી, પ્રકા
શકે સર્વે અધિકાર પોતાને સ્વાધીન રાખ્યા છે માટે
તેમની આજ્ઞા અનુમતિ વિના કોઈએ ભજવવું,
ભજવાવવું કે છાપવું, છપાવવું નહિ.

આ પુસ્તક કરાચી “હિતેચ્છુ” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં હરિલાલ
વાલજી ઠાકરે પ્રસીદ્ધ કર્તા શાહ જગાભાઈ વાડીલાલ
ઠે. કરાચી નેપીયર રોડ પર્લ ઓપેરા થીયેટર
એમના માટે છાપ્યું.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૮૪૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ૨-૧૧૧ ૫૫૭૧

વિષય ૬-૨-૪

(૩)

પાત્રોની યોજના.

પુરૂષ પાત્રો.

જલમસીંહ—કનકપુરનો મહારાજ.

તેજસીંહ—તેક માજી સેનાપતી જલમસીંહનો કાકો.

રૂસ્તમજમાન—જલમસીંહનો પાસવાન સેનાપતી.

જયરાજ—અભયનગરનો રાજા.

અલકસીંહ—અલકપુરનો રાણો.

અમર
અજર } —અલકસીંહના પુત્રો.

ડાકટર—ભેળનો ચસ્કેલો ડૉંટ વધદ.

બેરીસ્ટર—એક બાળો વકીલ.

મુરજરામ—બેરીની કમાણી પર તાંગડીન્ના કરનાર એક જહસોની

લલ્લુલાલ—ઘવારમાંથી ઝવેરી બનેલ લોભી નર.

સ્ત્રી પાત્રો.

ચમુન્દા—અલકરાણીની પુત્રી જયરાજની ધર્મ પ્રતિન.

રેણુકા—જલમની ધર્મ પત્નિ.

અંધા—કુંભારણુમાંથી સોનારણુ બનેલી એક ધુતારી સ્ત્રી.

સિવાય—અલકરાણીની પત્નિ સમતા, જમાલ. દેવીદાસ, રૂપચંદ
દાસ. દાસીઓ, વારંબનોઓ, લશ્કર વિગેરે વિગેરે.....

સ્થળ

કનકપુર, અલકપુર, અને અભયનગર, તથા અલકપુરીની

આસપાસનું જંગલ.

લેખકના બે બોલ.

(પહેલી આવૃત્તીની પ્રસ્તાવના.)

વડોદરાની કદરદાન પ્રજા સમક્ષ મારા બે બેલ એક બ્રહ્મકુમારી અને બીજો સતિ પ્રત્યક્ષ રજુ કરતાં તેમના તરફ થી મને જે સંતોષ મળ્યો છે, તેથી હું કદરદાન પ્રેક્ષક ગણુનો આભાર માનું છું. વળી આ ત્રીજો પ્રયોગ સતિ યમુનાનો રજી, મારા પરમ સ્નેહી શ્રી લક્ષ્મી વિજય નાટક સમાજના માલીક શાહ જગલાઈ વાડીલાલને સમર્પું છું. તો તે પ્રયોગનું અવલોકન કરી શોખીન અને કદરદાન પ્રજા અદલ ઇન્સાફ આપશે એવી આશા રાખું છું. પ્રસ્તુત પ્રયોગની વસ્તુ સંકલનામાં સદરહુ કંપનીના ડાયરેક્ટર મી. ખંડુલાઈ નીછાલાઈ દેશાઈએ મને જે સ્ત્રીમતી મદદ આપી છે તે માટે તેમનો અંતઃકરણ પુર્વક આભાર માનું છું. અસ્તુ.

લી. વલ્લભલાલ વાવળલાઈ.

વાંકાનેર થીએટર, વડોદરા

સતી ચમુના

નાટકનો સંક્ષિપ્ત સાર.

પ્રારંભ બાદ સુત્રધાર અને બાળાઓ વચ્ચે નાટ્ય પ્રયોગ

સંબંધી વસ્તુ સુચન.

પ્રવેશ ૧લો—ચમુનાનું હરણ કરવા નહિ જવાથી તેજસિંહને સેના પતિના હોદ્દા ઉપરથી બરતરફ કરી તે જગ્યા રસ્તમજમાનને આપી ચમુનાનું હરણ કરવા રસ્તમ સાથે જાણમસીંહનું અલકપુરી તરફ પ્રયાણ.

પ્રવેશ ૨જો—બાજમાં પોતાની સહચરીઓ સાથે સુધડ સ્વામી સંબંધી ચમુનાનો સંવાદ, જયરાજનું આગમન, દેવી પ્રેમના અંક ૨ જયરાજનું અભય નગર તરફ પ્રયાણ, જાણમસીંહના હાથે ચમુનાનું હરણ.

૨જોલો

પ્રવેશ ૩જો—ચંપા તથા સુરજરામે પદસા પડાવવા માટે બેરીસ્ટર પામલ બનાવી ડક્ટરને સ્વાધીન કરવો બાદ લલ્લુભાઈ ઝવેરીને ધુતવાની કોશીશ.

પ્રવેશ ૪થો—અલકરાણા ત્યાં તેના પુત્ર અજરને હાંસી મારફતે ચમુનાના હરણના સમાચાર મળતાં ચમુનાને છોડાવવા માટે તેમની તૈયારી.

પ્રવેશ પામે—હર દરબારમાં જાણમસીંહ યમુનાનું શીયળ લાંગ કરતાં તેજસીંહ મારફતે સતીના શીયળનો બચાવ, તેજસીંહને ઠાર કરવા, જાણમે રસ્તમને આપેલો હુકમ, રણકાથી તેજસીંહનો બચાવ,

ટેબ્લો.

પ્રવેશ ૬ ઠાં—ડાકટરના દવાખાનામાં ચંપાની ચાલાકી, ઝવેરીનું ઝવેરાત, ડાકટરનો કીમતી માલ, ચંપાએ ચાલાકીથી લઈ પસાર થવું. એક બીજનો માલ જવાથી, ડાકટરને ઝવેરી ગમાર, બેરીસ્ટર પસાર.

પ્રવેશ ૭ થાં—અલક પુરીના કિલ્લા પર જાણમનો ધમારો, અલકસીંહ તથા જાણમસીંહ વચ્ચે યુદ્ધ, સમતા જાણમસીંહની પીરતોલનો સીકાર, અલક તથા અજર બંધીવાન. ટેબ્લો.

અંક બીજો.

પ્રવેશ ૧ થાં—તેજસીંહ મારફતે યમુનાના હરણના સમાચાર મળતાં તેજસીંહ સાથે જયરાજનું જાણમનો પરાજય કરવા પ્રયાણ, વસંતીકનું પોતાની સહચરીઓ સાથે આવમન, દેશાકન કરવા નીકળેલ, અમર કુમારનું વસંતીક સાથે પ્રેમ મીલન.

પ્રવેશ ૨ થાં—ચંપાની ચાલાકીથી, પામલોના હાથમાં જાણમસીંહનું રક્ષાણું હાથે રસનો આબેકુળ ચીતાર.

પ્રવેશ ૩૦—યમુનાના પ્રેમની માગણી કરતાં, નહીં માનવાથી અજર કુમારનું જલમસીંહના હાથે ખુન, બાદ યમુનાના ઉપર જળાત્કર કરવા જતાં રેણુકાથી યમુનાનો જમાવ. ટેબલો.

પ્રવેશ ૪૦—પાગલોના પ્રપંચમાંથી મહા મુશીબતે છુટેલો જમાલ પસાર, અને ઝવેરી તથા ડાકટર વચ્ચે ભેરીસ્ટરના બેહાલ.

પ્રવેશ ૫૦—તેજસીંહ અને રસ્તમજમાન સાથે યુધ્ધ, જયરાજના હાથે રસ્તમજમાન કેદ. ટેબલો.

પ્રવેશ ૬૦—વસંતીકા અને અમ્મર કુમારના પ્રેમ વચ્ચે નીરદોષ જગમલના હાર્ય વિનોદનો ચિતાર.

પ્રવેશ ૭૦—યમુના પોતાને સુપ્રત કરવા સમજવતાં નહિં માનવાથી અલકરાણાનું ખુન કરવા જમાલને જલમસીંહનો હુકમ. હુકમનો અનાદર, હુકમના અનાદરથી જમાલનું ખુન, અને અલકરાણાનું અવશાન, રેણુકા અને જલમસીંહ વચ્ચે વાક્ય યુધ્ધ, જયરાજથી રેણુકાનો જમાવ.

ટેબલો.

અંક ત્રીજો.

પ્રવેશ ૧૦—ઉદાર દીલના મહારાજ જયરાજે રસ્તમને કેદમાંથી મુક્ત કરવો અને પોતાના રાજ્યમાં તેના ભાવક નોકરી આપવી. બાદ જયરાજની રસ્તમ સાથે જલમસીંહનો પરાજય કરવા કનક પુર જવાની તૈયારી.

- પ્રવેશ ૨ બે—ચંપા તથા સુરજરામની ચોરેલો માલ વેચવા માટે તૈયારી
પાછળથી વસંતીકા અમર કુમારનું અલક પુરી તરફ પ્રયાણ.
- પ્રવેશ ૩ બે—રેલુકાના બાળકનું જલમ હાથે ખુન, યમુનાનો પશા
તપ, રેલુકાનું આશ્વાસન.
- પ્રવેશ ૪ ચા—પાગલોનું સરલસ. ચંપા તથા સુરજરામનું ચોરેલા માલ
સાથે પકડાવું બાદ દરબારમાં જવું.
- પ્રવેશ ૫ મે—જલમ હાથે રસ્તમનું ખુન, જયરાજ અને જલમ
વચ્ચે યુધ્ધ. જલમને રેલુકાનો અરસપરસ પ્રાણાંત યમુના તથા
વસંતીકા, અને અમર કુમારનું આગમન. દેખડો
- પ્રવેશ ૬ હો—યમુના અને જયરાજ વચ્ચે પ્રેમ વિનોદ.
- પ્રવેશ ૭ મે—દરબાર અમરકુમારનો રાજ્યાલિપેક. કનકપુરનું રાજ્ય
વેળસીંહને સુપ્રત, વસંતીકા અને અમરકુમારનો હસ્ત મેળાપ
છેવટનો આનંદ.

શાન્તી !

શાન્તી !!

શાન્તી !!!

॥ ॐ ॥

સતી યમુના

નાટકનાં ગાયનો

— — — — —

પ્રારંભે પ્રાર્થના.

બાળા—

(૧)

શ્રી સાધાવર વીશ્વાધાર
હું વિહારી ત્રીપુરારી સુખકારી.
વંદું વાર વાર.....શ્રી.

સુત્રધાર—બાળ તમારા હાથમાં, સહુ વાતની જગનાથ.
હે તાત તમે ત્રે લોકની, આકી કરો દીન રાત.

બાળા—શુભીજન-સુનીવર, શુભ ગણતાં.
રસના થાકે, વરણવતાં.
ના કળ કળતા, પેખી અકળતા.
હારે પ્રબળતા.
અગમ નીગમ વર પ્રભુ કીરતાર.....શ્રી.

(૧૦)

બાળા—

(૨)

સ્થાણી બહેની, પ્રીતે પાળો,

શીયળને સંભાળો.

જગમાં જેનો છે, મહીમાં નીરાળો.

સતિ સ્ત્રીતા પ્રમાણે, સંતાપો કાપો.

શીયળ સાચવતાં, પ્રાણની આહુતી આપો.

વિજય રંગ સજીને અંગ, સ્વામી સંગ મહાલો,

શુદ્ધ સતિઓ તાવી, ઈતિહાસ યાદ લાવી.

જરા જુઓ ન કાઢ કંઈ કાળો.....વિજય રંગ

ભરકર—

(૩)

વગાડી વિજય તણા હંકા.

હરણ કરી લાવીશું બંકા.

કદી પાછા નહિ પડશું.

ભલમ—ચાલો બસ વાહ વાહ વાહ વાહ વાહ

એ ઉરવશી ઉરેવશી.

આ આંખથી આંખ.

એ પ્રેમદા પાસે વળી મહુ, સુખ છે આંખ.

(૪)

સખીઓ—

(જરઓ.)

જન્મી બહે કળીયુગમાં, અતીવૃત પાળે તે નારને વખાણીએરે

શીયળ પોતાનું સંભાળે, તે દેવી તુલ્ય બાળીએરે.

જવ તલ હોમ્યા ચોરીમાં, બેશી જેની સાથ.
 હબર વચ્ચે હાથ ગૂંથો, તેજ સાથો નાથ.
 બેડાયું જીવન જેનાથી, જાણો અંતરનો આરામ તેજ પ્રગણો.
 હસવું રમવું પ્રેમથી, શ્યામ સહુણા સંગ,
 રંગ રાગમાં ખેલવું, આધીન તેને અંગ.
 કાણો કદરૂપ કે સ્વરૂપવાન, હોય પછી શાણો.
 એ શીરતાજ માનીએ રે.
 રંક કે તવંગર રાણો, એ નાથ સમ માનીએ રે.
 હસવું રમવું પ્રેમથી, શ્યામ, સહુણા સંગ,
 રંગ રાગમાં ખેલવું, આધીન જેને અંગ.

સખી—

(૫)

શીરોમણી યસુના નાથ, નમેરા નહિ થશે મહારાજ
 પ્રીતે ગ્રહી અળગા હાથ, નમેરા નહિ થશે મહારાજ
 જયરાજ—તન જુદાં છે તારૂણી, મન જુદાં નહિ થાય.
 યસુના—વગ્રી રહ્યો નલ મંડળે, ચંદ્ર ચકોરી ચ્હાય.
 દીન મણી જેવી, પ્રેમ પ્રબળતા.
 જયરાજ—પરીમળ રસ લીનુ તેમ કમળ આ.
 યસુના—સાચવળે સોહાવા, રસીક વર.
 જયરાજ—પ્રેમ પાત્રને સખી હૃદય પર.
 રટજો હરહમ રમણી રસભર.....નાથ.

(૧૨)

સખી—

(૬)

શાણી સખીરી તુજને પાતળીઆનો લાગ્યો નેહલો.

ય૦—સૌ સમજશે રસીયો જોતાં, વાત વાતમાં નાથ કરતી
મુકશે કેડલો.

સ૦—મા અકળાતું આવી પાછો, મનના મનોરથ પુરસે છેલડો

ય૦—ખોલ ખાકી છે કાલી ઘેલી, જોન જનાવી ચાડ્યો છેલડો

સ૦—મન મોહકની પાછળ પાછળ, લોગ જોગની શેલી સાધજો
રસીયાને તું રીઝાવજો.

ચ'પા—

(૭)

હું રંગીલી રસીલી, ખ્યામી પૈસાદારની.

હું નાનુક હું નખરાળી, કુમળી જોળન મદવાલી.

રસ ઘેલી છેલ છળીલી.

હું ચટક ચાલથી ચાલુ, લગિ લટકે મટકે મહાલુ

માણું મોજ મઝા મોજલી.

સર્વ—

(૮)

નુવો ભાઈઓ ગલફતનો, જોલ જરો થાય.

લ૦—કંચનના ભાવમાં આ કાંસુ તોળાય.

ચ૦—લોકડીની જાળ મહીં સસલું સપડાય,

મુ૦—લોકડો એ શીકારને હોયાં કરી જાય,

લ૦—માલ વીના હું મુલ પડાવું,

(૧૩)

ચં—લોલીલાલને ચગડોળે ચડાવું

મુ—લોલીયાના ધન વડે ધુતાસા ધરાય,

લં—રોવા વાળો લલે રૂવે, આપણું શું જાય,

ચં—કાતર મુકાય છે,

મુ—ધુત્યુ ખવાય છે,

લં—હવે વાર થાય છે, ચાલ જત ચાલ,

ચં—ચંપા તૈયાર છે,

મુ—મારે ક્યાં વાર છે,

લં—મુડયો ગમાર છે, પાસા પોખાર છે.

(૯)

કંચની—હેરી બાલમ સંગમે રેનમે રંગમે ભોર લયોરે,

જાદુ કીનોયે શ્યામ દુહારે;

મોરી ખેંચાં મરોરી કરકે ઠંઠોરી ઠેર રહયો રે.

ચીત ચુરાકે નીંદ ઉઠાદી,

છોડી નજર કટરીયાં મીનાકો પલમે છેદ ગયો રે.

(૧૦)

યમુના—તારો ત્રીપુરારી તારો રે મોરારી,

ગરૂડે ચડીને સતિ દ્રૌપદી તારી,

બહાલા લેજે ઉગારી—તારો.

તારાને તારી તમે અહલ્યા ઉગારી

(૧૪)

બહારે ચડોને વિભુ કુંજ વિહારી,
બહાલા લેજો ઉગારી—તારો.
દમચંતી સીતા સતિ ઝોખા ઉગારી,
લુંટાય છે લજ્જા મારી વૃજ વિહારી;
બહાલા લેજો ઉગારી—

(૧૧)

લલુ—હારે સ્યાલુ ડખલુ ભાઈ શી આ નવાઈ
આપો હીરાને પાનારે.

ડાકટર—ચલ, જા, જા, જા, દુર, થા, થા, થા.

લલુ—માણેક મોતી ઉંચી જાત,

આપો નહિતો ખાસો લાત.

ડાકટર—હાયરે ફસાયો, હાયરે મુઝાયો;

પારકી કરી મેં પંચાત=ગોબે.

ચલ, જા, દુર થા, જા, જા, જા,

અંક રજો

જયરાજ—

(૧૨)

શાન્તી મળેલા તનમાં, પ્રીયાના સંયોગ વિના.
 ભાસે મુન્ય વૈભવ સહુ, મનોહારી કાન્તી વિના.
 છવનની જ્યોતીશી, રતિ એ રહ્યે વશી.
 અનાંજ ઝોલાય નહિ, વિયોગ વેઠાય નહિ.
 તન તજી મન ભરી, રહ્યું છે રસીલી કને.

જયરાજ—

(૧૩)

ઓ અસી કર ધરું સખજી તું થા
 હરવા જુદમી જાલમનેા પ્રાણ
 દયાળું તું થાના—
 નીચ અનાડી ભુપર પાડી,
 રકત પીવાને રણમાં જા જા.

(૧૪)

આહેલીઓ—વાહ ચટકો મટકો અલી મહનની કળી,

ખીલતી વળી કરે ન્યમ અન ગન.

વસંતીકા—હર જાઓ ના રીખાવો, શું જનાવો વાહ ધન ધન

આહેલી—જાણી છે જાણી છે ખુબી તારી જાણી છે

કામ તણી કળા આસી અહા હા.

રતી રંગે મહન જંગે પીયુ સંગે વાહ ધન ધન.

વસંતીકા—જા જા ચળેલી ચુપ રહે છકેલી તું.

સખીઓ—ભારી લાગે છે ઠગારાં.

વસંતીકા—અમથા શું આ લવારા.

સાહેલીઓ—જાણ્યા એ તો તારા ઢંગ અહા હા.

(૧૫)

સખી—કરો પાવન રાજ પધારી (૨)

વિનવે સખી સરમાળી,

અ—અમે પરદેશી સાથે પ્રીતી શી,

બ—માન મરોડ મુકીને ચાલો રાજ્ય આપનું ધારી

મહેમાની મારી લીઓ સ્વિકારી,

સ—રાજ વૈભવે રીઝવી શાણા સેવા કરશું સારી—

અંખા:—

(૧૬)

રસીકરી હું રંગીલી અલગેલી નાર કેવી.

સુડયા કંઈક મેં ગમાર નીચાવી કીધા ખુવાર,

જડે નહિ જોડ મારા જેવી—

આ જુવાની આર રોજ, માણી તે પોતાની માજ,

કાણે જાણે કાલ પડશે કેવી—

ચંપા—

(૧૭)

મને બનાસની સાડી, લાવી આપેરે નાથજી,
વળી પત્તાની વીટી, ઘડી લાવેરે નાથજી.

મોતીને માણેકે મઢી, લાવોં ઝોજી હીરા જડી.

સોનાની બંગડી રૂડી (પછી) ચંપાની બુવો તમે કમાઈરે
નાથજી

સુ—લાવી આપું રૂડી સાડી

સુંદર સારી મન હરનારી, શીરપર ધારી ફર મુજ પ્યારી
વીંટીની ચુડી વાળી પેરો, શાણી શંકા ટાળી.

ચં—વાજી વારે બુચો ત્યારે, નાણાની કમાઈ ખાસ.

સુ—(રસીક રૂપાળી તું રસાળી, છમ્મક છમ છમ ઠમક ઠમ ઠમ)

ચમુના

(૧૮)

નર ખર તે ખરા કહેવાય રે

અધર્મ તણો જે ઓધજ કરતા.

શીયળ અબળાનું હરદમ હરતા.

પર હિત હરવા જાય રે.

સબળ સત્તાથી દુશ્મન દમતા.

દયા નહિ દીલ માંયરે.

(૧૯)

હા—ચાલો મારા બાપલા, દયો જલ્દીં ઝવેરાત.

હા—માની બચો બતલાવો, નહિ તો લગાવીશ લાત.

(૧૮)

બે—હે આંધળા પુરે પુરા પાગલ ખરા મુજને મળ્યા.

લ—આપો સાહેબજી મારો માલ.

ડા—હરામખોર તું આગળ ચાલ.

બે—હાય ફસાયો પાગલ હાથે, પારકી કરતાં હું પંચાત.

વસંતીકા

(૨૦)

અંદ્ર તારા રૂપ પર ઘેલી ખની હુંતો.

તનમાં મનમાં વસી રહ્યો વાલા.

રસભર મારા જોખનના.

લટકાળા લહેરીલાલ, આવીને અંતરે મહાલ.

મુખડું નીહાળી તારું મોહી મનહર મુખ કર વર....ઘેલી

(૨૧)

વસંતીકા—વાલમ વર વનીતાની વીનતી સ્વીકારો.

સાથ સજી મારો, પીયુજ પધારો.

અંગના અનંગવર સાથે સોહાવીજ ઠારો.

અ—હૃદયહાર રમણીનાર, મારી મધુરી પધારો.

જ—મોટાં ખેન ક્યાં જશો ?

વ—ભાલીને લેટવા.

જ—ભાલીને તો ભાઈ લેટે.

વ—તો ખેનથી બનેલી ન રહે છેટે.

જ—હીક ગોખી રાખું

અ—આલીંગન આપી પ્રીયા ટાળો અંતર તાપ

જ—હીક આ પણ ગોખી રાખું.

વ—અધર ચુમીયાં છળ કરી કપટી દીસો આપ.

અ—પ્રેમ રંગ રાગનો છે પંથ ખ્યારી ન્યારો.....વાલમ.

રેણુકા—

(૨૨)

તન મનમાં હું બળઝળતી છું એ પાપી કસાઈ

તારા કૃત્યથી હું મુઝાઈ.

અતી અમાપ પુરણ પાપ પેખી ઉતાપ ને સંતાપ

થાય દહાય દીલમાં.....હું

ધીક ધીક કામી દુર બની પડ્યો પાપ કુપમાં

ફળો સો લોગ તેના નીચ કીચ છુપમાં

પળ પળ ખામી અધીરતા બકે ભુત વનમાં.

અહા આ હાલ કેવા હાય થાય જનમાં.

પાપી પૂરાં તારાં કામો કેવાં ખારાં દીલ દાઝે મારાં...હું

અંક બીજો સમાપ્ત

અંક ત્રીજો

(૨૩)

ચંપા—આપું આ માલ દ્યો અલખેલા

વેચીને આવો વેલા છેગાળા મારા છેલા સોનીડા.

સુ—વેચીને વહેલો આવું મન માન્યા રૂપીયા લાવું

ચં—જાવો રસીલા રસીલા

એકના બે કરી લાવો રસીલાજી

ધુતારા ધુતને ચલાવી

જણતી જો લાજે ધુતાસો ધન લેતાં

શીખજો કંઈ રીતી ભજાવી,

સમજ્યા કે,

સુ—એમ કે,

ચં—હા હા હા.

(૨૪)

વસંતીકા—ચાલોને મોહન મુકો ઠાલી ઠગાઈ

છેલને છળીલા છેલા છાની છેલાઈ,

અ—સાવ સરવતા એક ભરી તમમાં

વ—સાફ કહું મુકો ઠાલી ઠગાઈ—ચાલો.

અ—કામણુગારી કામની કળા કુશળ ભરપુર
ખાહુ બંધન હંત ક્ષત દે શીક્ષા અતિ ક્રૂર.

વ—બાળી લોળી ભામની પ્રેમ દુઃખ સહનાર
કઠોર રદયે રેંમના પુરૂષ સ્વાર્થિ ડરનાર.....ચાલો

યસુના

(૨૫)

શું દુશ્મન દેવ દમે ભારી.
ધિક ધિક કૃતિ આ વિધિ તારી
ગાળ આ બળીઓ બીચારો
કર્મ કેરો હા ભીખારી.
મુકી મહેલ રાજપાટ, રાજે જંગલ વાટ
દુઃખકારી.....દુશ્મન
ક્ષત્રી પુત્ર ડરે નહિ, સિંહ વરૂથી બાણ,
વિધી લેખોને વશ રહી જંગલ મંગલ માણ.
રડના રડના રડના
બાણ છું મારા માટે દુઃખ વેઠે સીર સાટે
બેની મારી.....દુશ્મન

(૨૬)

યસુના—હાય વિધીએ કઠણ કર્મમાં લેખ લખ્યા દુઃખ દેનારા
રૂપ રંગ આ શત્રુ મારા, હાય બન્યા છવ લેનારા

(૨૨)

બલમ જીવડા, દેહથી દુર થા કુપ પાપના ભરનારા.
સદાય સ્મરજે શાણી બેનીને, જીવ સાટે હિત કરનારા
રે—ભવ છે મુક્તિ-પ્રીતી આજી, મુખ દુઃખ વારા ફરનારા
ફરજ અદા કરતાં, નવ ઈશુ ઐક વખત આ મરનારા

(૨૭)

સ્વ. દે.—હીરા પેનાં પન્ના જોતાં શી ફરેલી થઈ ને ગાપલીઆ

લ.—એજ માફં અંધરાત,

ડા.—એજ મારી કેશ બાદા.

મુ.—ઘરડે ઘડપણુ ચારી કરીને ઈજ ના કીધા ડોકરા

સી.—ચાલો તમે જટ દરબાર

લ.—હીરા લઉ, પન્ના લઉ, મોતી લઉ. મળી લઉ,

ડા.—આગળ થા તું આ ડોકરા.....હીરા

(૨૮)

ય.—ચાલો ખ્યારા, પ્રેમી જાગે, મદન જાગે, ઉર ઉમંગે રેલો રંગે;

મમ મન મંદીર વસનારા, છો જીવન નેત્રના તારા;

પ્રીતમજી લાગો ખ્યારા, થાશે ના થડીએ ન્યારા.

જ.—દીસો દારા દીલ હરણી, ભરી વાણીમાં વશી કરણી;

હું સીંધુની તમે તરણી, ભાવે ભેટો મનહરણી.

સર્વ પાત્રો

(૨૬)

વિભુવર ગિરિધર મુરહર કરજો ભરત ભુમી પર મહેર,
 મણિ મય લલના લાલ નિપાવો,
 મહા નરો શંકર સમ થાઓ,
 બાલક પાલક કૃષ્ણ હરી. (૨)
 સ્નાનીધ નિધપ ધપમ, પમગ,
 મગરે, ગરેસા, સા, સા, સા,

વિભુ૦

ફો.પ.

શ્રી લક્ષ્મી વિજય નાટક સમાજનાં

ખામ મનન કરવા લાયક ઐતિહાસીક અને
પૌરાણિક પ્રજાપ્રય નીવડેલાં નાટકો.

ટુંક સાર
ગાયનો
સાથે
કમ્પલીટ
કિંમત
૦-૪-૦

સતિ યમુના.
સિંધુ હુમાર.
રાઠોડ સરદાર.
અજયસિંહ.

ટુંક મા
ગાયનો
સાથે
નાકસ
કિંમત
૦-૪-૦

ઉપરના નાટકોની ઓપેરા છુક ઉપરની કિંમતે કંપનીના
મુકામેથી મળશે. નાટપેડ કાગળ લેવામાં આવશે નહિ.

માલીક.

શાહ જગાલાલ વાડીલાલ.

શ્રી લક્ષ્મી વિજય નાટક સમાજ.

૫૯ ઓપેરા હાઉસ-કુરાચી.

